

[Industriministeren]

Jeg synes faktisk, det er en meget fornuftig fremgangsmåde, at vi først nedsætter udvalget, som skal komme med det overordnede input, og så skal vi andre prøve at sortere ud bagefter, afveje det med vores egne holdninger og derefter fremsætte de forslag, der skal til, for at det også kan blive udmøntet i realpolitik.

Med hensyn til afbureaukratisering: Ja, det er der faktisk tale om.

Bevillingsudvalget: Jeg bemærkede også i første omgang, at hr. Bjørn Westh stillede et spørgsmål vedrørende Bevillingsudvalget, nemlig om der kom en interessekonflikt mellem de to. Nej, det mener jeg ikke der gør. Det, der sker med vores nedsættelse af udvalget nu, er, at vi prøver at få fjernet den konkrete sagsbehandling fra disse mange udvalg.

I dag er der jo mere eller mindre en konkret sagsbehandling i alle de råd, vi fjerner. Det, der sker nu, er, at vi får et overordnet råd, som rådgiver, og som vejleder, og som kommer med de politiske retningslinier, men som ikke skal sidde med den konkrete sagsbehandling. Og så skal vi have et bevillingsudvalg, som kan gå ind og være med i den daglige sagsbehandling på tværs af disse ordninger. Det betyder også i betydelig højere grad end tidligere en koordinering af den indsats, der bliver gjort, en koordinering af de bevillinger, der bliver givet. Det er et bredt sammensat bevillingsudvalg, der bliver tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforlagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Tove Lindbo Larsen (S):**

Lovforslaget supplerer lovforslag nr. L 78, forslag til lov om kreditaftaler, og er en følge af direktiv om EF-harmonisering af reglerne om kredittøb.

Oplysning og dermed skiltning om kreditvilkår inklusive oplysning om, hvad det reelt koster at købe på kredit, har Socialdemokratiet altid opfattet som et forbrugerkrav. Vi har arbejdet for at få det besluttet her i Folketinget, men de borgerlige partier har aldrig villet være med, og vi har ikke kunnet skaffe flertal for det. Nu hjælper EF os med at få det vedtaget, og det er jo godt nok. Men der er alligevel nogle ting, som vi er utilfredse med i forslaget.

Det er interessant at bemærke, at industriministeren nu er blevet så ivrig, at der tages højde for et ændringsdirektiv, der vil fastsætte muligheden for at reklamere alene med de samlede omkostninger for kreditten. Udsættelsen gælder indtil udgangen af 1992. Ivrigheden viser tydeligt, hvor ministerens sympati ligger i forhold til erhvervsønsker og forbrugerønsker. Jeg synes lige så godt, man kunne have taget skridtet helt ud og tilpasse sig direktivet fuldt ud med det samme og ikke tage det i flere etaper.

Det virker lidt utilfredsstillende, at det ikke længere bliver nødvendigt at oplyse om, hvorledes kreditten afvikles. Forenklingen kan godt være hensigtsmæssig med hensyn til overskueligheden, men hvis det forringer gennemsigtigheden, skader det jo mere, end det gavner.

En del af lovforslaget har ikke noget med direktivet at gøre. Det er bestemmelsen om at fjerne enhver form for kontrol med, om mærkning og skiltning i det hele taget overholdes. Det mener vi er en forkert politik. Ministeren undskylder sig med, at overtrædelse er strafbelagt og skal behandles som politisager. Herefter mener jeg, man godt kan forvente, at mange vil undlade mærkning og skiltning.

Man kan allerede nu se, hvor dårligt det faktisk står til på området. Det er ikke sikkert, der kommer de anmeldelser, som man kunne forvente. En sådan situation vil fjerne fundamentet for, at markedskræfterne kan fungere til-